

ਕੰਵਲਜੀਤ ਸਿੰਘ - ਪਟੀਸ਼ਨਰ

ਬਨਾਮ

ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰ , -ਜਵਾਬਦਾਰ

1996 ਦਾ CWP ਨੰ. 9315

6 ਜਨਵਰੀ, 2010

ਭਾਰਤ ਦਾ ਸੰਵਿਧਾਨ, 1950 - Art. 226—ਪੰਜਾਬ ਸਟੇਟ ਕੋਆਪਰੇਟਿਵ ਹਾਊਸਿੰਗ ਫੈਡਰੇਸ਼ਨ ਸਰਵਿਸ ਰੂਲਜ਼, 1976 — ਆਰ.ਐਲ. 13 — ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਅਤੇ ਐੱਮਡੀ ਵਿਰੁੱਧ ਡਿਊਟੀਆਂ ਵਿੱਚ ਲਾਪਰਵਾਹੀ ਕਰਕੇ ਵਿੱਤੀ ਨੁਕਸਾਨ ਪਹੁੰਚਾਉਣ ਦੇ ਦੋਸ਼-ਜਾਂਚ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੇ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਦੋਸ਼ੀ ਪਾਇਆ - ਚਾਰਜਸ਼ੀਟ-ਕਾਰਨ ਦੱਸੇ ਨੋਟਿਸ ਦਾ ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੀ ਸੇਵਾਮੁਕਤੀ-ਵਿਭਾਗ 50% ਪੈਨਸ਼ਨਰੀ ਲਾਭਾਂ ਵਿੱਚ ਕਟੌਤੀ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਲਾਗੂ ਕਰਦਾ ਹੈ ਪਰ MD ਨੂੰ ਮੁਆਫ਼ ਕਰਨਾ- ਇੱਕ ਜਾਂਚ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਪੈਨਸ਼ਨਰੀ ਲਾਭਾਂ ਨੂੰ ਰੋਕਣ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਸੀ ਜਿਸ ਕਾਰਨ ਸੇਵਾਮੁਕਤੀ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇੱਕ ਫੈਸਲਾ ਲਿਆ ਗਿਆ - ਸੇਵਾਮੁਕਤ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅਨੁਸ਼ਾਸਨੀ ਕਾਰਵਾਈ ਦੁਆਰਾ ਜਾਂਚ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਲਈ ਅੱਗੇ ਵਧਣਾ ਅਯੋਗ ਹੈ, ਇਸਲਈ, ਸਜ਼ਾ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨਾ ਉਸੇ ਕਾਰਨ ਕਰਕੇ ਅਸਫਲ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪਹਿਲਾਂ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਸੇਵਾਮੁਕਤੀ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅਨੁਸ਼ਾਸਨੀ ਕਾਰਵਾਈ ਦੁਆਰਾ ਵੀ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਜਾਰੀ ਨਹੀਂ ਰੱਖੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਸੀ - ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ।

ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਸੇਵਾਮੁਕਤੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸਜ਼ਾ ਦੇਣਾ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਉਲਟ ਪਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਜਾਂਚ ਕਰਨਾ ਬੇਲੋੜਾ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਜਾਂਚ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਕੀਤੀ ਗਈ ਜਾਂਚ ਨਿਰਪੱਖ ਸੀ ਜਾਂ ਕੀ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ ਸਾਬਤ ਕੀਤਾ ਸੀ ਕਿ ਜਾਂਚ ਅਧਿਕਾਰੀ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਨਿੱਜੀ ਪੱਖਪਾਤ ਤੋਂ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਸੀ। ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ। ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਿਤੇ ਵੀ ਨਹੀਂ ਲੈ ਜਾਵੇਗਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਜੇਕਰ ਇਹ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਲਿਆ ਜਾਵੇ ਕਿ ਜਾਂਚ ਨਿਰਪੱਖ ਸੀ, ਤਾਂ ਵੀ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਮੇਰੇ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਗਟਾਏ ਗਏ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ ਸਫਲ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਜਾਂਚ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਜੋ ਸਜ਼ਾ ਸੁਣਾਈ ਗਈ ਸੀ, ਉਸ ਦਾ ਅਰਥ ਹੈ ਜਾਂਚ ਦੇ ਸਮੇਂ ਤੱਕ ਜਾਂਚ ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਰੱਖਣਾ। ਫੈਸਲਾ ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਇਹ ਉਸ ਦੇ ਸੇਵਾ ਤੋਂ ਸੇਵਾ ਮੁਕਤ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜੋ ਕਿ ਅਵੈਧ ਸੀ, ਤਾਂ ਇਸਦਾ ਕੋਈ ਨਤੀਜਾ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ ਜੇਕਰ ਜਾਂਚ ਪੜਤਾਲ ਦੀ ਵੈਧਤਾ ਜਾਂ ਜਾਂਚ ਰਿਪੋਰਟ ਦੀ ਸ਼ੁੱਧਤਾ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਖੋਜ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇ। ਇਸ ਲਈ, ਮੈਂ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਲਈ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹੋਰ ਦੋ ਨੁਕਤਿਆਂ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਖੋਜ ਦਰਜ ਕਰਨ ਦਾ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਹਾਂ। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਉਸ ਨੁਕਤੇ 'ਤੇ ਸਫਲ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਿਸ 'ਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਸੀ

ਇੱਕ ਜਾਂਚ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਪੈਨਸ਼ਨਰੀ ਲਾਭਾਂ ਨੂੰ ਰੋਕਣ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਜਿਸ ਨਾਲ ਸੇਵਾ ਮੁਕਤੀ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ

ਫੈਸਲਾ ਲਿਆ ਗਿਆ।

(ਪਰਾ 10)

ਅੱਗੋਂ ਇਹ ਵੀ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਰਿਕਵਰੀ ਜਿਸ ਬਾਰੇ ਸਜ਼ਾ ਬਾਰੇ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, "ਅਜਿਹੀ ਹੋਰ ਰਕਮ ਦੀ ਅਦਾਇਗੀ ਤੋਂ ਵਸੂਲੀ ਹੈ ਜੋ ਬਕਾਇਆ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ।" ਇਹ ਸ਼ੱਕੀ ਹੈ ਕਿ ਕੀ "ਤਨਖਾਹ ਤੋਂ" ਸਮੀਕਰਨ ਨੂੰ "ਪੈਨਸ਼ਨਰੀ ਲਾਭ" ਵਜੋਂ ਵੀ ਬਦਲਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪੈਨਸ਼ਨਰੀ ਲਾਭਾਂ ਦੇ 50% ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਲੈਣ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਨਿਯਮ ਅਜਿਹੀ ਹੋਰ ਰਕਮ ਦੀ ਅਦਾਇਗੀ ਤੋਂ ਕਵਰ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਉਸ ਨੂੰ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿੱਤੀ ਨੁਕਸਾਨ ਦੇ ਪੂਰੇ ਜਾਂ ਹਿੱਸੇ ਦੇ ਕਾਰਨ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਫੈਡਰੇਸ਼ਨ, ਜੋ ਕਿ ਪੈਨਸ਼ਨਰੀ ਲਾਭ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਮੈਂ ਮੰਨਿਆ ਹੈ ਕਿ ਜਾਂਚ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਨਾਲ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਫਰਕ ਨਹੀਂ ਪਵੇਗਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਸੇਵਾਮੁਕਤੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅਨੁਸ਼ਾਸਨੀ ਕਾਰਵਾਈ ਦੁਆਰਾ ਜਾਂਚ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਦੀ ਅਯੋਗ ਕਾਰਵਾਈ ਅਯੋਗ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸਲਈ, ਸਜ਼ਾ ਦਾ ਲਾਗੂ ਹੋਣਾ ਉਸੇ ਕਾਰਨ ਕਰਕੇ ਅਸਫਲ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪਹਿਲਾਂ ਇਹ ਤਰਕ ਸੀ ਕਿ ਜਾਂਚ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀ ਸੀ। ਸੇਵਾਮੁਕਤੀ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅਨੁਸ਼ਾਸਨੀ ਕਾਰਵਾਈ ਦੁਆਰਾ ਵੀ ਜਾਰੀ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ।

(ਪਰਾ 11)

ਰਾਹੁਲ ਸ਼ਰਮਾ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਵਕੀਲ ਸਨ।

ਅਨਿਲ ਕੁਮਾਰ ਸ਼ਰਮਾ, ਐਡੀ. ਏ.ਜੀ., ਪੰਜਾਬ।

ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 3 ਅਤੇ 4 ਲਈ ਐਡਵੋਕੇਟ ਅਮਿਤ ਸ਼ਰਮਾ।

ਕੇ. ਕੰਨਨ ਜੇ. (ਓਰਲ)

(1) ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਮੂਲ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਹੈ ਫਰੇਮ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਸਾਲ 6 ਨਵੰਬਰ, 1991 ਨੂੰ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਜਾਰੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਚਾਰਜਸ਼ੀਟ ਅਤੇ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਾਮਜ਼ਦ ਕੀਤੇ ਗਏ 5 ਵੇਂ ਜਵਾਬਦੇਹ ਦੁਆਰਾ ਜਾਂਚ ਦੇ ਗਠਨ ਨੂੰ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਸੀ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਨਿੱਜੀ ਪੱਖਪਾਤ ਸੀ। ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ, ਇਸ ਲਈ, ਜਾਂਚ ਨੂੰ ਮਾੜੇ ਇਰਾਦੇ ਅਤੇ ਪੱਖਪਾਤ ਦੁਆਰਾ ਖਰਾਬ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਚੁਣੌਤੀ ਵਿੱਚ ਇਹ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਸੀ ਕਿ ਜਾਂਚ ਰਿਪੋਰਟ ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਖੋਜ ਕਿਸੇ ਤਰਕ ਦੁਆਰਾ ਸਮਰਥਤ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਉਦੋਂ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਜਦੋਂ ਪਟੀਸ਼ਨਰ, ਜੋ ਕਿ 29 ਫਰਵਰੀ, 1996 ਨੂੰ ਸੇਵਾਮੁਕਤ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਨੂੰ 50% ਪੈਨਸ਼ਨਰੀ ਲਾਭ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਛੁੱਟੀ ਨਕਦੀ ਅਤੇ ਗ੍ਰੈਜੂਈਟ ਨੂੰ ਰੋਕਣ ਦੇ ਜੁਰਮਾਨੇ ਨਾਲ ਮਿਲਣ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, 5 ਵੇਂ ਜਵਾਬਦੇਹ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਇੱਕ ਰੀਵੀਜ਼ਨ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੁਆਰਾ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ।

6 ਵੇਂ ਉੱਤਰਦਾਤਾ-ਵਿੱਤੀ ਕਮਿਸ਼ਨਰ, ਸਹਿਕਾਰਤਾ, ਪੰਜਾਬ, ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ, ਜਿਸ ਨੇ ਇੱਕ ਗੁਪਤ ਹੁਕਮ ਦੁਆਰਾ ਸੋਧ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਇਸ ਲਈ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ ਵਿੱਤੀ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦੇਣ ਲਈ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਵੀ ਸੋਧ ਕੀਤੀ ਸੀ।

KANWALJIT SINGH v. STATE OF PUNJAB AND OTHERS 3 89
(K. Kannan, J.)

(2) ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਵਿਰੁੱਧ ਦੋਸ਼-ਪੱਤਰ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਬਤੌਰ ਜਨਰਲ ਮੈਨੇਜਰ ਅਤੇ ਪ੍ਰੋਜੈਕਟ ਸੈਕਸ਼ਨ ਦੇ ਇੰਚਾਰਜ ਵਜੋਂ ਆਪਣੀ ਸੇਵਾ ਦੌਰਾਨ ਹਾਊਸਫੈੱਡ ਵੱਲੋਂ ਬਠਿੰਡਾ, ਮੋਹਾਲੀ ਅਤੇ ਲੁਧਿਆਣਾ ਵਿਖੇ ਹਾਊਸਿੰਗ ਕੰਪਲੈਕਸਾਂ/ਪ੍ਰੋਜੈਕਟਾਂ ਦੀ ਯੋਜਨਾਬੰਦੀ, ਐਗਜ਼ੀਕਿਊਸ਼ਨ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣ ਲਈ, ਉਹ ਯੋਜਨਾ ਦੀ ਪ੍ਰਭਾਵਸ਼ਾਲੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਨਿਗਰਾਨੀ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਅਤੇ ਕੰਮ ਨੂੰ ਅੰਜਾਮ ਦੇਣ ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਲਾਪਰਵਾਹੀ ਨਾਲ ਰੁਪਏ ਦਾ ਵਿੱਤੀ ਨੁਕਸਾਨ ਹੋਇਆ। 2.40 ਲੱਖ ਚਾਰਜਸ਼ੀਟ ਸਿਰਫ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਹੀ ਨਹੀਂ ਸਗੋਂ ਮੈਨੇਜਿੰਗ ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਵੀ ਜਾਰੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਕੋਲ ਬਚਾਅ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਕੋਰਮੇਨ ਬਚਾਅ ਸੀ ਅਤੇ ਮੈਨੇਜਿੰਗ ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਨੇ ਇਹ ਵੀ ਸਮਝਾਇਆ ਸੀ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਕਥਿਤ ਨੁਕਸਾਨ ਲਈ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ ਚਾਰਜਸ਼ੀਟ ਦਾ ਜਵਾਬ ਵੀ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਪਰ ਆਖਰਕਾਰ ਜਦੋਂ 5 ਵੇਂ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੂੰ ਜਾਂਚ ਅਧਿਕਾਰੀ ਵਜੋਂ ਨਿਯੁਕਤ ਕਰਕੇ ਜਾਂਚ ਦਾ ਗਠਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਤਾਂ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ ਜਾਂਚ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ ਬਦਲਣ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਆਖਰਕਾਰ ਜਾਂਚ ਨੇ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਕੁਝ ਹੋਰ ਦੋਸ਼ਾਂ ਤੋਂ ਬਰੀ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਕੁਝ ਦੋਸ਼ਾਂ 'ਤੇ ਦੋਸ਼ੀ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਰਿਪੋਰਟ 28 ਜੁਲਾਈ, 1995 ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ 28 ਨਵੰਬਰ, 1995 ਨੂੰ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਕਾਰਨ ਦੱਸੇ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਉਸ ਵਿਰੁੱਧ ਲਗਾਈ ਜਾਣ ਵਾਲੀ ਸਜ਼ਾ ਦਾ ਜਵਾਬ ਦੇਣ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੀ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਇਹ ਵੀ ਸੀ ਕਿ ਜਾਂਚ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੀ ਰਿਪੋਰਟ ਉਸ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਤਾਂ ਜੋ ਉਸ ਨੂੰ ਜਾਂਚ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੀਆਂ ਖੋਜਾਂ ਵਿਰੁੱਧ ਕਾਰਨ ਦੱਸੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕੇ। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੇ ਨੋਟਿਸ ਦਾ ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਲਈ ਸਮਾਂ ਮੰਗਿਆ ਸੀ ਪਰ ਇਸ ਦੌਰਾਨ ਉਹ 29 ਫਰਵਰੀ 1996 ਨੂੰ ਸੇਵਾਮੁਕਤ ਹੋ ਗਿਆ। ਉਸੇ ਦਿਨ, 6 ਵੇਂ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਆਦੇਸ਼ ਵੀ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਉਸਦੀ ਸੇਵਾਮੁਕਤੀ "ਉਸ ਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕਾਰਨ ਦੱਸੇ ਨੋਟਿਸ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਅਧੀਨ ਸੀ।"

(3) ਉਸ ਨੂੰ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਉਣ ਅਤੇ ਪੈਨਸ਼ਨਰੀ ਲਾਭਾਂ ਦੇ 50% ਵਿੱਚ ਕਟੌਤੀ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਦੇਣ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ, ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੇ ਅਪੀਲ ਕੀਤੀ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੀ ਸੇਵਾ ਤੀਜੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦੇ ਨਾਲ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਸਹਿਕਾਰੀ ਹਾਊਸਿੰਗ ਫੈਡਰੇਸ਼ਨ ਸਰਵਿਸ ਰੂਲਜ਼ 1976 ਅਤੇ ਉਕਤ ਨਿਯਮਾਂ ਦੁਆਰਾ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਨੇ ਸੇਵਾਮੁਕਤੀ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਜਾਰੀ ਰੱਖਣ ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ। 29 ਫਰਵਰੀ, 1996 ਨੂੰ ਸੇਵਾਮੁਕਤੀ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ 6 ਜੂਨ, 1996 ਨੂੰ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੁਕਮ ਅਯੋਗ ਅਤੇ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਅਧਾਰ ਦੇ ਸੀ। ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਦੇਣ ਦੀ ਵੀ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੀ ਦਲੀਲ ਸੀ

ਪੈਨਸ਼ਨਰੀ ਲਾਭਾਂ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਹਿੱਸੇ ਨੂੰ ਰੋਕਣ ਲਈ ਪ੍ਰਦਾਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ, ਇਸ ਲਈ, ਉਸ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸਜ਼ਾ ਵੀ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਅਤੇ ਨਾਜਾਇਜ਼ ਸੀ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੋਰ ਨੁਕਤਾ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਤੀਜੇ ਜਵਾਬਦੇਹ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਨੇ ਵੀ ਵਿਤਕਰੇ ਦੀ ਇੱਕ ਬੇਸ਼ਰਮੀ ਨਾਲ ਖੋਖਾਧੜੀ ਕੀਤੀ ਜਦੋਂ ਮੈਨੇਜਿੰਗ ਡਾਇਰੈਕਟਰ, ਜਿਸ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਵੀ ਜਾਂਚ ਵਿੱਚ ਕਾਰਵਾਈ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਜੋ ਮੁੱਖ ਫੈਸਲਾ ਲੈਣ ਦਾ ਅਥਾਰਟੀ ਸੀ, ਸੀ। ਨੂੰ ਬਰੀ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਸਿਰਫ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਹੀ ਵੱਖਰਾ ਮਾਪਦੰਡ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਆਖਰੀ ਨੁਕਤੇ ਦੀ ਤਾਕੀਦ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਜਾਂਚ ਇੱਕ ਅਜਿਹੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਜੋ ਕਿ 5 ਵੇਂ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦੇ ਸਿੱਧੇ ਨਿਯੰਤਰਣ ਅਧੀਨ ਸੀ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਦੀ ਚੋਣ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਉਸ ਨੂੰ ਮਜਬੂਰ ਨਾ ਕਰਨ ਲਈ ਨਰਾਜ਼ਗੀ ਸੀ। ਹਾਊਸਫੈੱਡ ਦੇ ਨਿਯੰਤਰਣ ਅਧੀਨ ਪ੍ਰਾਇਮਰੀ ਹਾਊਸ ਬਿਲਡਿੰਗ ਸੁਸਾਇਟੀਆਂ ਲਈ ਸਕੱਤਰ ਦਾ ਅਹੁਦਾ। ਇੱਕ

ਵਿਅਕਤੀ ਵਜੋਂ, ਜੋ ਸਿੱਧੇ ਤੌਰ 'ਤੇ 5 ਵੇਂ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੂੰ ਰਿਪੋਰਟ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ ਅਤੇ ਜਿਸ 'ਤੇ 5 ਵੇਂ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦਾ ਪੂਰਾ ਨਿਯੰਤਰਣ ਸੀ, ਜਾਂਚ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨਿਰਣੇ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਉਦੇਸ਼ਪੂਰਨ ਮੁਲਾਂਕਣ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਪੱਖਪਾਤ ਦੇ ਇਸ ਪਹਿਲੂ ਦਾ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰਬਰ 1,2 ਅਤੇ 6 ਦੁਆਰਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕਾਊਂਟਰ ਵਿੱਚ ਖੰਡਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

(4) ਇਸ ਨੁਕਤੇ 'ਤੇ ਕੋਈ ਵਿਵਾਦ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਸੇਵਾ ਨਿਯਮ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ ਸੇਵਾਮੁਕਤੀ ਦੀ ਮਿਆਦ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਜਾਰੀ ਰੱਖਣ ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 3 ਅਤੇ 4 ਲਈ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ ਸਿੱਖਿਅਤ ਵਕੀਲ, ਸ਼੍ਰੀ ਅਮਿਤ ਸ਼ਰਮਾ ਨੇ ਹਾਲਾਂਕਿ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਨਿਯਮ 13 ਜੋ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸੇਵਾ ਨਿਯਮ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਕਾਨੂੰਨ, ਵਿਧਾਨਕ ਨਿਯਮ ਜਾਂ ਨਿਯਮ ਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਤ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਇੱਕ ਸਥਿਤੀ ਨੂੰ ਬਚਾਉਣ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਕਿ ਪੰਜਾਬ ਸਰਵਿਸ ਰੂਲਜ਼, ਜੋ ਕਿ ਤਿੰਨ ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਲਈ ਸੇਵਾਮੁਕਤੀ ਦੀ ਮਿਆਦ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਜਾਂਚ ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਰੱਖਣ ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਨੂੰ ਸੋਸਾਇਟੀ ਨੂੰ ਜਾਂਚ ਜਾਰੀ ਰੱਖਣ ਦੇ ਯੋਗ ਬਣਾਉਣ ਵਜੋਂ ਲਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਸਿੱਖਿਅਤ ਵਕੀਲ ਇਹ ਵੀ ਦਲੀਲ ਦੇਵੇਗਾ ਕਿ ਜਾਂਚ ਦਾ ਗਠਨ ਕੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਅੰਤਮ ਅਨੁਸ਼ਾਸਨੀ ਕਾਰਵਾਈ ਤੋਂ ਕਿਵੇਂ ਵੱਖਰਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਇਸ ਵਿੱਚ ਅੰਤਰ ਦੀ ਇੱਕ ਪਤਲੀ ਲਾਈਨ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਅਨੁਸਾਰ 29 ਫਰਵਰੀ, 1996 ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸੇਵਾਮੁਕਤੀ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਇਹ ਜਾਂਚ ਮੁਕੰਮਲ ਕਰ ਲਈ ਗਈ ਸੀ, ਜਦੋਂ ਜਾਂਚ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੇ 28 ਜੁਲਾਈ, 1995 ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਰਿਪੋਰਟ ਦੇ ਦਿੱਤੀ ਸੀ ਅਤੇ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਕਾਰਨ ਦੱਸੇ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਹੀ ਅੰਤਮ ਫੈਸਲਾ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਦਾ ਮਤਲਬ ਸੇਵਾਮੁਕਤੀ ਦੇ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਜਾਂਚ ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਰੱਖਣਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹ ਵੀ ਉਸ ਦੀ ਦਲੀਲ ਸੀ ਕਿ ਕਿਉਂਕਿ ਸੇਵਾਮੁਕਤੀ ਲਾਭ ਉਸ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਦਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ, ਇਸ ਲਈ ਮਾਲਕ ਅਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਵਿਚਕਾਰ ਸਬੰਧ ਖਤਮ ਨਹੀਂ ਹੋਏ ਸਨ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਫੈਸਲੇ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ।

(5) ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੀ ਦਲੀਲ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿੱਚ ਕਿ ਕਾਨੂੰਨੀ ਨਿਯਮਾਂ ਦੀ ਅਣਹੋਂਦ ਵਿੱਚ, ਮਾਲਕ ਜਾਂਚ ਦੇ ਨਤੀਜੇ 'ਤੇ ਸਜ਼ਾ ਦੇਣ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਨਹੀਂ ਲੈ ਸਕਦਾ, ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੇ **ਭਾਗੀਰਥੀ ਜੇਨਾ ਬਨਾਮ ਮਾਨਯੋਗ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ। ਬੋਰਡ ਆਫ਼ ਡਾਇਰੈਕਟਰਜ਼, OSFC ਅਤੇ ਹੋਰ(1)।** ਇਹ ਕੇਸ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨਾਲ ਨਜ਼ਿਠਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਨੂੰ 1 ਜੁਲਾਈ, 1995 ਨੂੰ ਰੁਜ਼ਗਾਰਦਾਤਾ-ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਦੁਆਰਾ "ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਦੇ ਦਾਅਵਿਆਂ ਪ੍ਰਤੀ ਪੱਖਪਾਤ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ/" ਤੋਂ ਮੁਕਤ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਸਜ਼ਾ ਅਤੇ ਜਾਂਚ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਦੋ ਇਤਰਾਜ਼ ਉਠਾਏ ਗਏ ਸਨ। ਕਰਮਚਾਰੀ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਸੀ ਕਿ ਕਿਸੇ ਵੀ ਦੁਰਵਿਹਾਰ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਪ੍ਰੋਵੀਡੈਂਟ ਫੰਡ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਰਕਮ ਦੀ ਕਟੌਤੀ ਲਈ ਕੋਈ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਵਿਵਸਥਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਸੇਵਾਮੁਕਤੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਵਿਭਾਗੀ ਜਾਂਚ ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਰੱਖਣ ਲਈ ਕੋਈ ਵਿਵਸਥਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਇੱਕ ਕਰਮਚਾਰੀ ਦੁਆਰਾ ਉਠਾਏ ਗਏ ਦੋਵਾਂ ਇਤਰਾਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਕਾਇਮ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ, ਮਾਨਯੋਗ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਨਿਗਮ ਕੋਲ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਵਿਵਸਥਾ ਦੀ ਅਣਹੋਂਦ ਵਿੱਚ ਸੇਵਾਮੁਕਤੀ ਲਾਭਾਂ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਕਟੌਤੀ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਵੀ ਕਿ ਅਨੁਸ਼ਾਸਨੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਦੇ ਉਪਬੰਧ ਦੀ ਅਣਹੋਂਦ ਵਿੱਚ ਸੇਵਾਮੁਕਤੀ, ਉਹੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਇਸ ਨੇ ਜ਼ੋਰ ਦੇ ਕੇ ਫੈਸਲਾ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਇੱਕ ਵਾਰ ਅਪੀਲਕਰਤਾ 30 ਜੂਨ, 1995 ਨੂੰ ਸੇਵਾ ਤੋਂ ਸੇਵਾਮੁਕਤ ਹੋ ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਮਿਲਣ ਯੋਗ ਸੇਵਾਮੁਕਤੀ ਲਾਭਾਂ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਕਟੌਤੀ ਕਰਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਨਾਲ ਵੀ ਵਿਭਾਗੀ ਜਾਂਚ ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਰੱਖਣ ਲਈ ਨਿਗਮ ਕੋਲ ਕੋਈ ਅਥਾਰਟੀ ਨਹੀਂ ਸੀ।

(6) ਉਪਰੋਕਤ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਆਖਰੀ ਸਮੀਕਰਨ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਲਈ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਉਠਾਏ ਗਏ ਨੁਕਤੇ ਦਾ ਜਵਾਬ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਉਸ ਦੀ ਦਲੀਲ ਸੀ ਕਿ ਵਿਭਾਗੀ ਜਾਂਚ ਅਤੇ ਅਨੁਸ਼ਾਸਨੀ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਇੱਕ ਮਤਭੇਦ ਹੈ ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਨਿਯਮ ਇਸ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਅਨੁਸ਼ਾਸਨੀ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ 'ਤੇ ਰੋਕ ਨਹੀਂ ਲਗਾਈ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਸੇਵਾਮੁਕਤੀ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇਕੱਲੇ ਜਾਂਚ ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਰੱਖਣ 'ਤੇ ਰੋਕ ਲਗਾਈ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਦਲੀਲ ਦੋ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ ਗਲਤ ਹੈ। ਇੱਕ, ਅਨੁਸ਼ਾਸਨੀ ਕਾਰਵਾਈ ਜਾਂਚ ਤੋਂ ਸੁਤੰਤਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹ ਜਾਂਚ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੀਆਂ ਖੋਜਾਂ ਦਾ ਅਨੁਸ਼ਾਸਨੀ ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਮੁਲਾਂਕਣ ਹੈ ਜੋ ਅਨੁਸ਼ਾਸਨੀ ਕਾਰਵਾਈ ਵੱਲ ਲੈ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਹੱਦ ਤੱਕ, ਅਨੁਸ਼ਾਸਨੀ ਜਾਂਚ ਅਤੇ ਅਨੁਸ਼ਾਸਨੀ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਵੱਖ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਦੂਸਰਾ, ਜਿੱਥੇ ਤੱਕ ਇੱਕ ਅਨੁਸ਼ਾਸਨੀ ਅਥਾਰਟੀ ਕੋਲ ਇੱਕ ਜਾਂਚ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਾਰੇ ਸਬੂਤਾਂ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਕੇ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਾਰੇ ਅਭਿਆਸਾਂ ਦੀ ਸਮੀਖਿਆ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਹੈ, ਇੱਕ ਅਨੁਸ਼ਾਸਨੀ ਅਥਾਰਟੀ, ਕੁਝ ਅਰਥਾਂ ਵਿੱਚ, ਅੰਤਮ ਅਥਾਰਟੀ ਹੈ, ਜੋ ਸਬੂਤ 'ਤੇ ਫੈਸਲਾ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਵਿੱਚ ਇਕੱਠੀ ਕੀਤੀ ਗਈ। ਅਨੁਸ਼ਾਸਨੀ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਤਹਿਤ ਸਜ਼ਾ ਬਾਰੇ ਫੈਸਲਾ ਇੱਕ ਨਿੰਦਾ ਹੈ

(1) (1999) 3 SCC 666

ਇੱਕ ਜਾਂਚ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਲਈ ਅਤੇ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਉਸੇ ਦੀ ਸਮਾਪਤੀ। ਤੀਜੇ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੂੰ ਸਜ਼ਾ ਦੇਣ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਉਸ ਦਿਨ ਸੀ ਜਦੋਂ ਜਾਂਚ ਸਮਾਪਤ ਹੋਈ ਸੀ ਨਾ ਕਿ ਉਸ ਦਿਨ ਜਦੋਂ ਜਾਂਚ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੇ 28 ਜੁਲਾਈ, 1995 ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਰਿਪੋਰਟ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਸੀ।

(7) ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਹੋਰ ਸਵਾਲ ਇਹ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਇਸ ਨਾਲ ਕੋਈ ਫਰਕ ਪਿਆ ਹੈ ਕਿ

ਅਨੁਸ਼ਾਸਨੀ ਅਥਾਰਟੀ ਨੇ ਆਖਰਕਾਰ ਕਰਮਚਾਰੀ ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਕਾਰਨ ਦੱਸੇ ਨੋਟਿਸ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਦੇ ਅਧੀਨ ਸੇਵਾਮੁਕਤੀ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਹੈ। ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਦੇ ਦਾਅਵਿਆਂ ਦਾ ਪੱਖਪਾਤ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਇੱਕ ਕਰਮਚਾਰੀ ਦੀ ਵੀ ਅਜਿਹੀ ਹੀ ਸਥਿਤੀ ਸੀ ਜਿਸ ਨੂੰ ਮਾਨਯੋਗ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਨੇ **ਭਾਰੀਰਥੀ ਜੇਨਾ ਦੇ ਕੇਸ** ਵਿੱਚ ਆਪਣੀ ਖੋਜ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਨਿਪਟਾਇਆ ਸੀ ਕਿ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਨਿਯਮਾਂ ਦੀ ਅਣਹੋਂਦ ਵਿੱਚ, ਅਨੁਸ਼ਾਸਨੀ ਜਾਂਚ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀ ਸੀ। ਸੇਵਾਮੁਕਤੀ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਜਾਰੀ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਇਸ ਸਥਿਤੀ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ **ਸਟੇਟ ਬੈਂਕ ਆਫ ਇੰਡੀਆ ਬਨਾਮ ਏ.ਐਨ. ਗੁਪਤਾ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ (2)** ਵਿੱਚ ਮਾਨਯੋਗ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੁਆਰਾ ਵੀ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਜੋ ਇੱਕ ਬੈਂਕ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਕਰਮਚਾਰੀ ਦੇ ਕੇਸ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਦਾ ਸੀ ਜਿੱਥੇ ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਅਨੁਸ਼ਾਸਨੀ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਰੱਖਣਾ b I ਸੇਵਾਮੁਕਤੀ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਸੀ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਸੰਬੰਧਿਤ ਨਿਯਮਾਂ ਵਿੱਚ ਇਸ ਪ੍ਰਭਾਵ ਲਈ ਕੋਈ ਖਾਸ ਵਿਵਸਥਾ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ।

(8) ਜਵਾਬਦੇਹ ਲਈ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਦੀ ਦਲੀਲ ਕਿ 1976 ਦੇ ਸਰਵਿਸ ਰੂਲਜ਼ ਨੂੰ ਪੰਜਾਬ ਸਿਵਲ ਸਰਵਿਸ ਰੂਲਜ਼ ਦੁਆਰਾ ਪੂਰਕ ਵਜੋਂ ਪੜ੍ਹਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਪੈਰਾ 13 ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਇਹ ਵੀ ਬੇਬੁਨਿਆਦ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਪ੍ਰਾਵੀਸ਼ੋ ਨੂੰ ਸਿਰਫ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਮਝਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਹੋਰ ਕਾਨੂੰਨ, ਜੋ ਕਿ ਫੈਡਰੇਸ਼ਨ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦਾ ਸੀ। 1976 ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ ਦੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਸਮਝਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜੋ ਕਿ ਹੋਰ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਪੰਜਾਬ ਸਿਵਲ ਸਰਵਿਸ ਰੂਲਜ਼ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਜਿਹੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਕਿਸੇ ਖਾਸ ਉਪਬੰਧ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ, ਜੋ ਸੇਵਾ ਨਿਯਮਾਂ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਦਾਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਨੂੰ **ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਬਣਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।** ਪੰਜਾਬ ਸਿਵਲ ਸਰਵਿਸ ਰੂਲਜ਼ ਦੀ ਕੋਈ ਆਟੋਮੈਟਿਕ ਐਪਲੀਕੇਸ਼ਨ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੋ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਸੰਭਵ ਹੋਵੇਗੀ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਖੁਦ ਜਨਤਕ ਸੇਵਕ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਜਿਸ 'ਤੇ ਸੇਵਾ ਨਿਯਮ ਲਾਗੂ ਹੋ ਸਕਦੇ ਸਨ।

(9) ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਲਈ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਮਾਲਕ-ਕਰਮਚਾਰੀ ਦਾ ਰਿਸ਼ਤਾ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਜਾਰੀ ਰਹੇਗਾ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਸੇਵਾਮੁਕਤੀ ਲਾਭਾਂ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ, ਮਾਨਯੋਗ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ **ਯੂਪੀ ਸਟੇਟ ਸ਼ੂਗਰ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਲਿਮਿਟਡ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ ਵਿੱਚ ਸੀ। ਬਨਾਮ ਕਮਲ ਸਵਰੂਪ ਟੰਡਨ (3)**। ਮਾਨਯੋਗ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ

(2) (1997) 8 SCC 60

(3) 2008 (2) SCC 41

KANWALJIT SINGH v. STATE OF PUNJAB AND OTHERS 3 89
(K. Kannan, J.)

ਰਾਜ ਦੇ ਇੱਕ ਵਿਭਾਗ ਵਿੱਚ ਸੇਵਾ ਨਿਭਾ ਰਹੇ ਇੱਕ ਕਰਮਚਾਰੀ ਦੀ ਸੇਵਾ ਦੀ ਆਖਰੀ ਮਿਤੀ 'ਤੇ ਜਾਰੀ ਕਾਰਨ ਦੱਸੇ ਨੋਟਿਸ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਯੂ.ਪੀ. ਸਿਵਲ ਸੇਵਾ ਨਿਯਮ ਅਤੇ ਅਸੰਤੁਸ਼ਟੀਜਨਕ ਸੇਵਾ ਦੇ ਸਾਬਤ ਹੋਏ ਚਾਰਜ 'ਤੇ ਪੈਨਸ਼ਨ ਦੀ ਕਟੌਤੀ ਦੀ ਵੈਧਤਾ। ਇੱਕ ਕਰਮਚਾਰੀ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਜੋ ਸਥਿਤੀ ਪੈਦਾ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਰਾਜ ਸੇਵਾ ਨਿਯਮਾਂ ਦੁਆਰਾ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਨੂੰ ਸਹਿਕਾਰੀ ਸਭਾ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਕਰਮਚਾਰੀ ਦੇ ਮੁੱਦੇ ਨੂੰ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਉੱਤੇ ਵੱਖਰੇ ਨਿਯਮ ਲਾਗੂ ਸਨ। ਇਸ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਅਜਿਹੇ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਵੀ ਨਹੀਂ ਸਮਝਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਕਰਮਚਾਰੀ ਨੂੰ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਰਿਟਾਇਰਲ ਲਾਭਾਂ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇੱਕ ਤਰਕਪੂਰਨ ਵਿਸਤਾਰ ਇਹ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਉਸਦੇ ਅੰਤਮ ਲਾਭਾਂ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਕੇ ਉਸਦੀ ਮੌਤ ਤੱਕ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਜਾਰੀ ਰੱਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਅਜਿਹਾ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਬੇਤੁਕਾ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਮਾਨਯੋਗ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਨੂੰ ਪ੍ਰਚਾਰਿਆ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦਾ।

(10) ਜੇਕਰ ਕਿਸੇ ਪੁਆਇ ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਉਲਟ ਪਾਏ ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸਜ਼ਾ ਦੇਣ ਲਈ, ਮੇਰੇ ਲਈ ਇਹ ਜਾਂਚ ਕਰਨਾ ਬੇਲੋੜਾ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਜਾਂਚ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਕੀਤੀ ਗਈ ਜਾਂਚ ਨਿਰਪੱਖ ਸੀ ਜਾਂ ਕੀ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੇ ਸਾਬਤ ਕੀਤਾ ਸੀ ਕਿ ਜਾਂਚ ਅਧਿਕਾਰੀ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਨਿੱਜੀ ਪੱਖਪਾਤ ਤੋਂ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਸੀ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਿਤੇ ਵੀ ਨਹੀਂ ਲੈ ਜਾਵੇਗਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਜੇ ਇਹ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਲਿਆ ਜਾਂਦਾ ਕਿ ਜਾਂਚ ਨਿਰਪੱਖ ਸੀ, ਤਾਂ ਵੀ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਮੇਰੇ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਗਟਾਏ ਗਏ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ ਸਫਲ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਜਾਂਚ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਜੋ ਸਜ਼ਾ ਸੁਣਾਈ ਗਈ ਸੀ, ਉਸ ਦਾ ਅਰਥ ਹੈ ਜਾਂਚ ਦੇ ਸਮੇਂ ਤੱਕ ਜਾਂਚ ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਰੱਖਣਾ। ਫੈਸਲਾ ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਇਹ ਉਸ ਨੂੰ ਸੇਵਾ ਤੋਂ ਸੇਵਾਮੁਕਤ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜੋ ਕਿ ਅਵੈਧ ਸੀ, ਤਾਂ ਇਸ ਦਾ ਕੋਈ ਨਤੀਜਾ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ ਜੇਕਰ ਜਾਂਚ ਦੀ ਵੈਧਤਾ ਜਾਂ ਜਾਂਚ ਰਿਪੋਰਟ ਦੀ ਸ਼ੁੱਧਤਾ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਾ ਪਤਾ ਲਗਾਉਣਾ ਹੋਵੇ। ਇਸ ਲਈ, ਮੈਂ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਲਈ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹੋਰ ਦੋ ਨੁਕਤਿਆਂ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵੀ ਖੋਜ ਦਰਜ ਕਰਨ ਦਾ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ/ਕਰਦੀ। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਇਸ ਗੱਲ 'ਤੇ ਸਫਲ ਹੋ ਗਿਆ ਕਿ ਪੀ ਨੂੰ ਰੋਕਣ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀ ਸੀ। ਇੱਕ ਜਾਂਚ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਐਨਸ਼ਨਰੀ ਬੈਨਿਫਿਟ ਜਿਸ ਨਾਲ ਸੁਪਰਨਿਊਏਟੀਆ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਫੈਸਲਾ ਲਿਆ ਗਿਆ

(11) reccThejrecovery ਜੋ ਸਜ਼ਾ. ent[ਵਿਚਾਰ ਕਰਦਾ ਹੈ is2aJre "ਅਜਿਹੀ ਹੋਰ ਰਕਮ ਦੀ ਅਦਾਇਗੀ ਤੋਂ ਜੋ ਬਕਾਇਆ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ।" ਇਹ ਸ਼ੱਕੀ ਹੈ ਕਿ ਕੀ "ਤਨਖਾਹ ਤੋਂ" ਸਮੀਕਰਨ ਨੂੰ "ਪੈਨਸ਼ਨਰੀ ਲਾਭ" ਵਜੋਂ ਵੀ ਬਦਲਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪੈਨਸ਼ਨਰੀ ਲਾਭਾਂ ਦਾ 50% ਵਾਪਸ ਲੈਣ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਨਿਯਮ ਅਜਿਹੀ ਹੋਰ ਰਕਮ ਦੀ ਅਦਾਇਗੀ ਤੋਂ ਵਸੂਲੀ ਬਾਰੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਉਸ ਨੂੰ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿੱਤੀ ਨੁਕਸਾਨ ਦੇ ਪੂਰੇ ਜਾਂ ਕੁਝ ਹਿੱਸੇ ਦੇ ਕਾਰਨ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਫੈਡਰੇਸ਼ਨ, ਜੋ ਕਿ ਪੈਨਸ਼ਨਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ

ਲਾਭ. ਮੈਂ ਮੰਨਿਆ ਹੈ ਕਿ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਨਾਲ ਕੋਈ ਫਰਕ ਨਹੀਂ ਪਵੇਗਾ, ਕਿਉਂਕਿ ਸੇਵਾਮੁਕਤੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅਨੁਸ਼ਾਸਨੀ ਕਾਰਵਾਈ ਦੁਆਰਾ ਜਾਂਚ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਦੀ ਅਯੋਗ ਕਾਰਵਾਈ ਅਯੋਗ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸਲਈ, ਸਜ਼ਾ ਲਾਗੂ ਕਰਨਾ ਉਸੇ ਕਾਰਨ ਕਰਕੇ ਅਸਫਲ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪਹਿਲਾਂ ਤਰਕ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਸੇਵਾਮੁਕਤੀ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅਨੁਸ਼ਾਸਨੀ ਕਾਰਵਾਈ ਦੁਆਰਾ ਵੀ ਜਾਂਚ ਜਾਰੀ ਨਹੀਂ ਰੱਖੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਸੀ।

(12) ਰਿਟਰਿਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਸਰਕਮਸ ਦੇ ਹੇਠਾਂ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਲਾਗਤਾਂ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਹੁਣ ਉਹਨਾਂ ਸੰਗ੍ਰਹਿਤ ਲਾਭਾਂ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੋਵੇਗਾ, ਜੋ ਉਸਨੂੰ 9% ਸਲਾਨਾ ਵਿਆਜ ਦੇ ਨਾਲ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਰਕਮ ਦੀ ਗਣਨਾ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ ਅਤੇ ਅੱਜ ਤੋਂ 8 ਹਫ਼ਤਿਆਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਦੇ ਅੰਦਰ ਕਰਮਚਾਰੀ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਆਰ. ਐਨ. ਆਰ

ਡਿਸਕਲੇਮਰ: - ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਰਣਾਂ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ-ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਮਹਿਕ

ਮੁਕੁਲ ਮੁਦਗਲ ਸੀ. ਜੇ., ਜਸਬੀਰ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਹੇਮੰਤ ਗੁਪਤਾ, ਜੇ. ਜੇ.

ਰਣਧੀਰ ਸਿੰਘ - ਪਟੀਸ਼ਨਰ

ਬਨਾਮ

ਹਰਿਆਣਾ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰ, -ਜਵਾਬਦਾਰ

2002 ਦਾ CWP ਨੰਬਰ 5786

19 ਅਪ੍ਰੈਲ, 2010

ਭਾਰਤ ਦਾ ਸੰਵਿਧਾਨ, 1950 - Art. 226—ਪੰਜਾਬ ਸਿਵਲ ਸਰਵਿਸਿਜ਼ ਰੂਲਜ਼ — Rls.

7.3 ਅਤੇ 7.5—ਸੈਕਸ਼ਨ 302 ਦੇ ਤਹਿਤ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦਾ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਉਣਾ IPC—ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਦੋਸ਼ਾਂ ਤੋਂ ਬਰੀ ਕਰਦਾ ਹੋਇਆ — ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੀ ਬਹਾਲੀ—ਮੁਅੱਤਲ ਦੀ ਮਿਆਦ ਲਈ ਪੂਰੀ ਤਨਖਾਹ ਅਤੇ ਭੌਤਿਆਂ ਲਈ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਦਾਅਵੇ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਜਵਾਬਦੇਹ — Rl.

7.5 ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਜਿਹੀ ਮਿਆਦ ਲਈ ਭੱਤੇ ਦਾ ਸਮਾਯੋਜਨ ਕੇਸ ਦੀਆਂ ਸਥਿਤੀਆਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ - ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਆਰ.ਐਲ. ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਤਰਕਪੂਰਨ ਆਦੇਸ਼ ਪਾਸ ਕਰਨ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। 7.5 ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ।

ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ 22 ਫਰਵਰੀ, 2002 ਦਾ ਇੱਕ ਰਸਮੀ ਆਦੇਸ਼, ਸਿਰਫ 21 ਫਰਵਰੀ, 2002 ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਆਦੇਸ਼ ਮਿਤੀ-21 ਫਰਵਰੀ, 2002 ਅਤੇ 22 ਫਰਵਰੀ, 2002 ਇਸ ਤੱਥ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ ਕਾਰਨਾਂ ਤੋਂ ਰਹਿਤ ਹਨ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦੀ ਲੋੜ ਸੀ। ਦੇ ਹਾਲਾਤ ਨੂੰ ਸੰਬੰਧਿਤ ਕਰਨ ਲਈ